

Tisztelt Főosztályvezető Úr!

Szomorúan olvastam a SEFAG Zrt. honlapján az erdők ismételt lezárásáról szóló hírt:

http://sefag.hu/tarsasag/hirek/erdolatogatasi-tilalom_279.html

A lezárást több szempontból sem tartom indokoltnak, ezzel kapcsolatos gondolataimat szeretném megosztani önnel.

1. *„A korlátozásra az intenzív vadászati tevékenységből származó fokozott balesetveszély elhárítása érdekében került sor.”* Bár nem vagyok szakember, azért a vadászati törvényt elolvastam; s nem kell különösebben tájkozottnak lenni ahhoz, hogy tudjuk, február-márciusban nincs intenzív vadászati tevékenység. Hacsak az agancsgyűjtést nem tekintjük annak. De akkor ezt miért nem lehet leírni? Nem vitatom, hogy az illegális agancsgyűjtők gazdasági kárt okoznak a gazdálkodó szervezeteknek; bár kétlem, hogy az erdő teljes lezárása megoldja a problémát. Amíg ilyen: <http://www.agancsfelvasarlas.hu/> és hasonló honlapokkal találkozunk, addig ne csodálkozzunk, hogy „agancsoznak”. Szerintem hatékonyabb lenne, ha az agancs esetében is a színesfém felvásárláshoz hasonló törvény születne. A „kimenetet” kellene ellenőrizni, nem a „kihozataalt” (az erdőből). Ha nem tudná boldog-boldogtalan jó pénzért eladni az agancsot, akkor talán visszaszorulna ez a tevékenység.

2. A lezárás hatása a turizmusra. Az utóbbi időben, hála többek között a SEFAG turisztikai beruházásainak, jelentősen megnőtt a Zselic turisztika vonzereje. Sokan jönnek eltölteni szabadságukat, a tevékenységek jelentős része az erdőhöz kötődik. A mellékelt térkép szerint viszont pont a Zselic legfrekvenciáltabb területei esnek tilalom alá: Kardosfa – Csillagpark – Ropoly és környéke. Máshol ezt meg tudják oldani kulturáltabban: http://termeszettjaro.hu/cikk/erdolatogatasi_korlatozas_a_valkoi_erdeszetnel .

„... a tilalom a turistautakra nem vonatkozik.”

Turistautakkal nem csak a Zselic sűrűn behálózott, de például a lezárt területek közül a Ságvártól és Kerekitől Ny-ra fekvő erdőtömbök is.

Gondolom a turisztikai szolgáltatók (például Szennában a falusi vendéglátók) sem örülnek az elmaradó vendégforgalomnak és nem is kérdezték meg őket. Bár a február-március

nem csúcsszezon, azért szerintem érezhető a hatása. Budapesten megnézik, hogy „Ja, le vannak zárva a zselici erdők! Akkor nem jövünk.”

3. Időbeli hatály. Somogyi erdeinkben az egyik legszebb időszak a lombfakadás előtti kora tavaszi aszpektus, amikor virágszőnyeg fogadja az erdőbe látogatókat. Nem beszélve például a medvehagymáról, melynek egyikét csokorral való gyűjtése igen kiváló családi program!

A két hónapos lezárás (0-24 óráig) az év egyhatoda! Ez különösen ironikus attól a szervezettől, aki a <http://somogyiturizmus.hu/> honlapot üzemelteti!

4. Természetesen a lezárás jogszerű, ez nem kétséges. Ami még szöveget ütött a fejembe, az a szorgos hivatkozás a **2009. évi XXXVII. törvény** 94. 95. 96. számú paragrafusaira. Pedig nincs innen távol a 93. § sem:

„(3) Az erdőgazdálkodó köteles az erdőgazdálkodási tevékenysége során megrongálódott jogszerűen kialakított turistautat, turisztikai berendezést, létesítményt haladéktalanul az eredeti állapotában helyreállítani, illetve rendeltetésszerű használatra alkalmassá tenni.”

És itt nem is feltétlenül arra gondolok, hogy az utak járhatatlanok lesznek a gépek után. Inkább a jelzések kivágására és az utak lekerítésére. Ami igazán fájó ebben, az nem is az, hogy ezek megtörténnek (azt már megszoktuk), hanem inkább az, hogy az elmúlt 20 évben egyszer sem kaptunk üzenetet, hogy „Figyelem! Letermeljük/bekerítjük az erdőt, valamit ki kellene találni!”

A turistautak törvényben kötelező nyilvántartásáról pedig inkább ne is ejtsünk szót!

Szép erdőt, mezőt!

Fodor Péter

elnökhelyettes, technikai felelős - Somogy Megyei Természetbarát Szövetség